

CATRE PRESEDINTELE ROMANIEI DOMNUL KLAUS IOHANNIS

EXCELENTA VOASTRA

Subsemnata NEDELCU ANAMARIA, domiciliata in Bucuresti
aflata in prezent in stare de arest in Centrul de Retinere si Arestare Preventiva
nr. 1 situat in Bucuresti, str.George Georgescu nr.1-3, sector 4,
personal si prin a
vocat Maria Vasii va depun prezentul

MEMORIU

**Solicitandu-va sa va exercitati prerogativele de a fi garant al respectarii
Constituitiei si garant pentru buna functionare a autoritatilor publice.**

In aceasta calitate pe care o detineti va solicit sa verificati modul in care
autoritatiile statului imi asigura beneficiul drepturilor constitutionale, mie si copiilor
mei.

Sunt obligata sa ma adresez dumneavoastra in acest demers exceptional in
urmatoarele imprejurari:

**Am fost arestata la data de 13 aprilie 2016 de catre un judecator din cadrul
Curtii de Apel Bucuresti Sectia I penala, in vederea extradarii in Canada.** Ma refer la
mandatul de arestare provizorie in vederea extradarii nr. 2 din 13.04.2016 emis in
dosarul nr. 2559/2/2016/A1, de judecatorul Viorel Adrian Podar.

**Ca temei al arestarii, domnul judecator Viorel Adrian Podar a precizat art. 201
alin 3 lit b din Codul Penal,** retinand imprejurarea ca faptele pentru care autoritatiile

canadiene cer extradarea mea au echivalent in acest text de lege din legea penala romana si in **infractionea prevazuta de art 379 alin 1** din Codul penal roman.

Fata de cererea de extradare procurorul din cadrul Parchetului Curtii de Apel Bucuresti prin sesizarea nr. 930/II-5/2016 a inaintat Curtii de Apel Bucuresti punctul de vedere al acestei institutii prin care s-a aratat ca nu sunt indeplinite conditiile legale pentru extradarea mea.

S-a apreciat ca faptele mentionate in cererea de extradare de catre autoritatiile canadiene are echivalent in legea penala romana in art 379 Cod Penal, respectiv nerespectarea masurilor privind incredintarea minorului, fapte pentru care pedeapsa este de pana la 3 luni inchisoare si astfel **nu este indeplinita conditia gravitatii pedepsei prevazuta in art 26 din legea 302/2004.**

La inceputul sedintei de judecata judecatorul cauzei luand act de pozitia Parchetului a **inteles sa adauge de la sine o alta incadrare juridica a faptelor intr-o infractiune mai grava, pentru ca astfel sa fie indeplinita conditia gravitatii pedepsei.**

De asemenea judecatorul s-a investit din oficiu cu cererea de arestare in vederea extradarii fara a fi investit de catre procuror cu o asemenea cerere.

Aceasta atitudine a judecatorului arata ca avea luata deja decizia de extradare a mea inainte de a incepe judecata.

O sa va prezint in detaliu si alte aspecte legate de aceasta procedura.

Inteleg sa va informez asupra acestor aspecte deoarece am convingerea ca este vorba de o decizie politica, poate o decizie luata din alte interese obscure, si in aceste conditii fiind vorba de o situatie juridica intre state doar excelenta voastra veti avea puterea si curajul de a cere institutiilor statului sa trateze cazul meu cu obiectivitate, pe baza de norme legale fara alte influente politice sau de orice alta natura ar fi ele.

Afirm abuzul si incalcarea drepturilor mele constitutionale raportat la urmatoarele aspecte:

Judecatorul a dispus arestarea mea retinand incadrarea infractiunilor potrivit legii penale romane ca infractiunea de lipsire de libertate a unui minor cu referire la art 201, si nerespectarea masurilor privind incredintarea minorului desi procurorul in cererea inaintata Curtii de Apel Bucuresti a calificat juridic fapta potrivit legii penale romane in infractiunea prevazuta de art 379 Cp, respectiv nerespectarea masurii privind incredintarea minorului.

Judecatorul a preluat astfel o acuzatie pentru care Parchetul de pe langa Curtea de Apel Bucuresti nu a sesizat instanta.

Se observa ca legea speciala in materie (Legea 302/2004) desemneaza ca unica autoritate careia ii revine competenta sa inainteze cererea de extradare (implicit cererea de arestare in vederea extradarii) pentru situatia in care o persoana este solicitata la extradare in vederea urmaririi penale **NUMAI PARCHETUL DE PE LANGA CURTEA DE APEL BUCURESTI**. Ca atare numai aceasta institutie putea sa efectueze procedura verificarii regularitatii cererii de extradare si avea competenta de a califica fapta potrivit legii penale romane, in cauza de fata Parchetul a calificat fapta ca infractiune prevazuta de art 397 Cp pentru care pedeapsa prevazuta de lege este de la **1 la 3 luni sau amenda**.

Ca atare Parchetul a aratat ca nu este intrunita cerinta prevazuta de art 26 din Legea 302/2004 privind gravitatea pedepsei ce trebuia sa fie de minim 1 an, eu fiind solicitata de autoritatile canadiene in vederea urmaririi penale. **Pentru aceasta ipoteza (urmarirea penala a persoanei) solicitata la extradare legea prevede ca unica autoritate interna competenta Parchetul de pe langa Curtea de Apel – si nu judecatorul din cadrul Curtii de Apel.**

Am constatat cu stufoare ca judecatorul (Viorel Adrian Podar) a adaugat de la sine o acuzatie care sa prevada o pedeapsa mai mare astfel incat sa poata dispune extradarea si arestarea.

Judecatorul nu avea competenta potrivit legii sa adauge de la sine o acuzatie pe care nu o gasim in adresa Parchetului.

De mentionat ca judecatorul cu ocazia dezbaterilor a pus in discutie extinderea acuzatiilor pentru infractiunea de lipsire de libertate in mod ilegal.

Verificand mandatul de arestare se observa ca se mentioneaza incadrarea juridica a faptei cu referire la art 201 alin 3 lit b (Extras din mandatul de arestare provizorie in vederea extradarii nr. 2 emis la 13.04.2016 – paragraf 4: *„Fapta retinuta are corespondent in legislatia penala romana, realizand continutul constitutiv al infractiunii de nerespectarea masurilor privind incredintarea minorilor, prevazuta de art 379 alin 1 din Codul penal si pedepsita cu inchisoarea de la o luna la 3 luni sau cu amenda si lipsire de libertate in mod ilegal prev de art 201 alin 3 lit b din Codul penal si pedepsita cu inchisoarea de la 3 ani la 10 ani.”).*

De asemenea se observa in mandat ca judecatorul face referire la cererea de arestare formulata de Parchet privind cererea de arestare provizorie (Extras din mandatul de arestare provizorie in vederea extradarii nr. 2 emis la 13.04.2016 – paragraf 2: **„Avand in vedere sesizarea Parchetului ... privind cererea de arestare provizorie ...”**)

Aceasta mentiune este FALSA deoarece in lucrarile dosarului nu exista o asemenea cerere formulata de Parchet.

Dimpotriva atat in lucrarile scrise cat si in expunerea orala in sala de judecata procurorul a afirmat ca nu se impune arestarea persoanei pentru considerentul ca **cererea de extradare nu poate fi primita intrucat nu este indeplinita cerinta gravitatii pedepsei prevazuta de art 26 din Lege si de asemenea nu se impune arestarea raportat la comportamentul procesual al subsemnatei.**

Or daca verificam incadrarea juridica mentionata de judecator in mandatul de arestare observam ca articolul de lege in baza caruia am fost arestata prevede infractiunea de:

Art. 201 - Noul Cod Penal. Întreruperea cursului sarcinii. Agresiuni asupra fătului:

CAPITOLUL IV

Agresiuni asupra fătului

Art. 201

Înteruperea cursului sarcinii

(1) Înteruperea cursului sarcinii săvârșită în vreuna dintre următoarele împrejurări:

a) în afara instituțiilor medicale sau a cabinetelor medicale autorizate în acest scop;

b) de către o persoană care nu are calitatea de medic de specialitate obstetrică-ginecologie și drept de liberă practică medicală în această specialitate;

c) dacă vârsta sarcinii a depășit paisprezece săptămâni, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă și interzicerea exercitării unor drepturi.

(2) Înteruperea cursului sarcinii, săvârșită în orice condiții, fără consimțământul femeii însărcinate, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(3) Dacă prin faptele prevăzute în alin. (1) și alin. (2) s-a cauzat femeii însărcinate o vătămare corporală, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării unor drepturi, iar dacă fapta a avut ca urmare moartea femeii însărcinate, pedeapsa este închisoarea de la 6 la 12 ani și interzicerea exercitării unor drepturi.

(4) Când faptele au fost săvârșite de un medic, pe lângă pedeapsa închisorii, se va aplica și interzicerea exercitării profesiei de medic.

(5) Tentativa la infracțiunile prevăzute în alin. (1) și alin. (2) se pedepsește.

(6) Nu constituie infracțiune întreruperea cursului sarcinii în scop terapeutic efectuată de un medic de specialitate obstetrică-ginecologie, până la vârsta sarcinii de douăzeci și patru de săptămâni, sau întreruperea ulterioară a cursului sarcinii, în scop terapeutic, în interesul mamei sau al fătului.

(7) Nu se pedepsește femeia însărcinată care își întrerupe cursul sarcinii.

Detalii: <http://legeaz.net/noul-cod-penal/art-201>

Se impune a observa ca **in ce privesc actele procesuale privind arestarea unei persoane nu este permisa nici o eroare**, mentiunile facute in mandatul de arestare trebuie sa corespunda in mod imperios cu acele norme legale la care se face referinta in mandat.

Potrivit art 23 din Constitutia Romaniei arestarea unui cetatean roman se poate face numai in conditiile prevazute de lege , cu respectarea procedurii prevazuta de lege, ori **in ceea ce priveste arestarea mea aceasta a fost dispusa in mod arbitrar cu nerespectarea acestor garantii constitutionale.**

Pe langa aceste nelegalitati se impune a se observa si urmatoarele aspecte:

Am solicitat judecatorului sa respinga solicitarea autoritatilor canadiene deoarece nu au fost depuse documentele prevazute de lege pentru a indeplini cerintele de regularitate.

Astfel:

Identitatea mea este alta decat cea mentionata in actele trimise de autoritatiile canadiene. Ma numesc Nedelcu Ana Maria. Sub acest nume figurez in actele de stare civila , **nu ma numesc Mustetea** asa cum se arata in actele transmise de autoritatiile canadiene.

Nu mi-a fost inmanat nici un document cu privire la aceasta procedura de extradare.

Nu am primit certificatul prevazut in anexele la Legea 302/2004 conform modificarilor aduse prin legea 300/2013, ori **aceasta cerinta de inmanare a certificatului era prevazuta sub sanctiunea nulitatii formelor de extradare** si implicit

facea de neprimut cererea de luare a unei masuri preventive aferenta cererii de extradare.

Nu a fost respectata astfel cerinta predarii catre subsemnata a caii de parcurs prevazuta in **DECIZIA-CADRU A CONSILIULUI 2002/584/JAI** din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre precum și **DIRECTIVA 2012/13/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI** din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale a unei persoane supusa unui mandat de arestare.

Nu a fost depusa documentatia prevazuta in art 38 din legea 302/2004 respectiv:

- Nu s-a depus actul de acuzare (rechizitoriul), declaratia procurorului de caz neindeplinind cerinta prevazuta de legea speciala.
- Nu au fost depuse documentele autentice care sa contina cerintele speciale impuse de obligatia statului care cere extradarea unui cetatean roman privind garantarea reintoarcerii mele in Romania pentru executarea pedepsei, in situatia in care se va decide condamnarea mea.
- La dosar a fost depus doar denuntul formulat la 10 iulie 2014 impotriva mea, ordinul de arestare emis in aceasi zi de 10 iulie 2014 si doua declaratii.
- **Dupa cum se observa aceste documente inaintate Curtii de Apel Bucuresti nu se regasesc între documentele specificate de textul de lege ca fiind obligatorii pentru a trece de controlul de regularitate.**

Fata de aceste aspecte nu pot decat sa interpretez ca nu am avut parte de o judecata bazata pe lege, bazata pe norme legale, bazata pe obiectivitate si impartialitate ci **am fost supusa unei proceduri formale care sa dea doar aparenta unui act de judecata.**

Socotesc ca decizia judecatorului a fost luata inainte de a incepe sedinta de judecata, in sensul de a fi dispusa extradarea mea si arestarea mea indiferent de apararile pe care mi le faceam, indiferent de prevederile legale in materie.

In acest context apreciez ca am fost supusa la un abuz grav din partea judecatorului ce a judecat la termenul de judecata din 13 aprilie 2014.

Pentru aceste motive inteleg sa reclam incalcare drepturilor mele constitutionale.

Data fiind conjuctura grava in care ma gasesc eu si familia mea ma adresez dumneavoastra cu rugamintea de a mijloci fata de institutiile de resort pentru ca procedura de extradare initiata de autoritatiile canadiene sa urmeze un curs legal.

Excelenta voastra incerc sa va prezint situatia de fapt ce a condus la aceste momente dramatice:

Ma numesc Anamaria Nedelcu si sunt de origine romana. Am trait 13 ani in Canada unde mi-am desavarsit studiile cu master si diploma de contabil autorizat si unde ulterior imi construisem o viata implinita cu o excelenta cariera profesionala, proprietati, casa, masina etc. Aproape de varsta de 36 de ani am ramas insarcinata si desi nu eram intr-o relatie stabila, din dorinta profunda de a deveni mama si a oferi unui copil tot ce aveam material si spiritual de daruit, am decis sa dau viata baiatului meu, Anthony. Tatal sau, Maximo Rafael Sierra Munoz , a fost nemultumit de veste si mi-a cerut sa avortez, inasa eu am refuzat stiind ca si in situatia in care tatal va fi absent din viata copilului, situatia mea financiara imi permitea sa-i ofer copilului o viata indestulatoare. Ce nu stiam la acea vreme este ca o mama adesea nu poate face aproape nimic pentru a-si proteja copilul de un eventual abuz din partea tatalui. Nu poate fi decat un martor tacut si imobil la drama copilului traumatizat ce se tanguie si isi implora mama sa-l salveze. Copilul nu stie de legi sau de judecati; el nu intelege de ce

trebuie sa mearga fortat sa vada un om care-l sileste sa-i spuna «Papa », care-l bate si-l umileste, un om care il terorizeaza fizic, psihic si emotional. La aceea vreme, nu stiam nimic despre manipularea emotionala prin intermediul careia anumiti speculanti abili castiga venituri nemeritate, neezitand sa foloseasca copii conceputi in comun ca mijloace de santaj.

Primii doi ani din viata copilului, Maximo nu a participat in nici un fel la intretinerea copilului. De fapt el nici nu recunoaste initial copilul nesemnand actele sale de nastere, astfel incat tatal este trecut ca fiind nedeclarat in Certificatul de nastere al copilului. Dupa o initiala absenta din viata copilului, dandu-si seama ulterior ca copilul poate fi o sursa de venit pentru el, Maximo incearca sa ma santajeze emotional pentru a pune casa mea pe numele lui. Refuzul meu il provoaca sa se razbune in singurul mod in care putea sa ma mai atinga, prin intermediul copilului avut impreuna. Imi jura ca se va razbuna si ca imi va lua copilul si va face cu el tot ce vrea. Calculat, isi gaseste o doamna cu 20 de ani mai in varsta dar cu situatie financiara buna dispusa sa ii plateasca cheltuielile judiciare pentru a-si pune planul in aplicare. Desi deja trecusera aproape doi ani de la nasterea copilului si acesta nu ii cumparase un scutec, un lapte praf sau o jucarie, nu pierduse nici o noapte ca sa calmeze durerile de burtica sau de dinti ale micutului, prin intermediul avocatilor, Maximo cere deodata cu insolenta sa fie recunoscut in acte ca tata si obtine acces la copil intai supervizat si apoi fara supervizare. El nu are nici o retinere sa apara la vizitele cu Anthony insotit de diverse femei fapt ce deranjeaza copilul. Chiar daca tatal practic il are in grija doar 3-4 ore saptamanal, acesta considera oportun sa delege uneia dintre femeile lui sa aiba grija de Anthony, sa il hraneasca sau sa il plimbe. Exasperat Anthony incearca la una din aceste vizite chiar sa o stranga de gat pe una din femeile tatalui numita Sylvie Bellemare. Apoi tatal ofera instantei canadiene inregistrarea audio a evenimentului urmarind fabricarea unui conflict parental care sa ii permita sa obtina custodia copilului. Dand dovada de un comportament paranoic total nociv dezvoltarii copilului, tatal declara ca l-a

inregistrat la toate vizitele acestuia pe o perioada de practic 2 ani, intre varsta de 2 si 4 ani a lui Anthony in scopul de a-si construi dovezile necesare contra mea.

Medicul de familie a lui Anthony, Dr Rahim Abdulhusein, cat si asistentul social care se ocupa de caz in Toronto, Shawn Sharky, sunt ingroziti de abuzul si neglijenta exercitata de tata asupra copilului si reclama faptul autoritatilor. Ei precizeaza ca asa un tratament nu ar fi ramas niciodata ignorat in provincia Ontario si este inexplicabil cum in Quebec este trecut cu vederea si se considera ca nu ai niciodata dovezi ale abuzului decat cand practic este prea tarziu, cand unul se confrunta deja cu un caz de omor sau viol cu urme vizibile. Cu toate ca deja locuiam cu Anthony de aproape 2 ani in Toronto, Ontario, procesul de custodie in Canada a fost judecat in Montreal unde copilul se nascuse, fiind imposibil sa fie stramutat in Ontario. Pentru a fi sigur ca isi poate folosi puternicele sale relatii interlope si influenta decizia prin pura coruptie in orice proces judiciar viitor, tatal cere in instanta ca pentru totdeauna jurisdicia competenta in acest caz sa ramana in Montreal, chiar daca domiciliul copilului ar fi eventual stramutat in alta provincie.

Fiind membru activ al sectei religioase Santeria, Maximo expune copilul la detalii de practica a cultului, detalii care il ingrozesc pe copil, cum ar fi sacrificii ritualice, scene de posedare sau alte ritualuri voodoo. Desi stia ca eu nu eram de acord cu practicile lui sectante, Maximo nu ezita nici un moment sa implice cat mai mult copilul in acestea, in ciuda reactiilor acestuia de panica si groaza. Orice reactie de revolta a copilului este reprimata brutal de tata cu lovituri in ochi. In acelasi timp, Maximo si anturajul acestuia incearca sa obisnuiasca copilul la scene de nudism si atingeri in zona genituala, lucru care il face pe copil sa creada ca ceva nu este in ordine cu el in aceea zona. Pe de alta parte, Maximo sa arata in dezacord cu orice initiativa a mea de a educa copilul in sens traditional fiind impotriva cursurilor sportive in care il inscriesem pe Anthony sau a claselor de de arta, cultura generala si invatamant Montessori. Deasemenea, el se declara impotriva ingrijirii medicale traditionale a copilului, refuzand ca Anthony sa fie

vazut de un medic specialist recomandat de medicul sau de familie. Maximo se declara de acord doar cu tratament prin incantatii Santeria de tip voodoo.

In efortul sau de a utiliza copilul ca arma impotriva mea, el il loveste in ochi si apoi ma suna la telefon si ii paseaza receptorul lasandu-l sa planga si sa urle pentru ajutor pentru a-mi provoca disperarea, caci in acel moment ma regaseam in Toronto, la 600 km departare de copil care era in Montreal la domiciliul tatalui in cadrul unei vizite ordonate de tribunal. El refuza sa duca copilul la medic desi acesta acuza dureri puternice in zona oculara si ar fi putut sa-si piarda vederea. Singura ingrijire care i se da copilului este incantatia Santeria, procedura despre care el declara chiar la Tribunal ca este secreta si despre care prefera sa nu dea detalii.

Auzisem de aberatiile psihice la care pot ajunge unii practicanti ale acestor culte religioase oculte. Stiam de la Maximo insusi ca el nu mai detine liber arbitru asupra vietii sale, ci trebuie sa se supuna deciziilor unui "guru" religios care va governa toate aspectele vietii sale, inclusiv cele legate de copil. Guru va decide ce mananca copilul, ce tratamente i se aduc, ce principii i se inculca copilului, cum se distreaza copilul, ce invata copilul etc. Din dorinta de a clarifica toate aceste detalii si impactul lor in viata copilului meu, am cerut si obtinut din Cuba, tara de origine a acestei secte oculte, o declaratie notariala certificata de Ministerul Justitiei in care Santeria se dovedeste a fi o influenta nefasta si traumatizanta pentru cresterea copilului meu, in special in contextul in care el se impotriveste si refuza sa se plieze pe practicile lor. Se poate aprecia ca exista in Cuba mii de copii care practica acest cult si care n-au murit practicand-o, insa ei nu au cunoscut altceva, ambii parinti sunt parte integranta a acestei lumi ezoterice total diferite de lumea crestina cu valori traditionale in care s-a nascut si dezvoltat Anthony. Desi am facut apel la toate resursele in Canada de a raporta abuzurile si neglijenta tatalui, autoritatile au ramas sceptice, surde si imobile in a proteja copilul. Contrar logicii si oricarei legi a firii, prin ordin al Tribunalului canadian din Montreal, copilul a fost lasat din ce in ce mai mult in prada abuzului si neglijentei paterne. Departate de a se

obisnui cu abuzul, disperarea si revolta copilului contra acestui abuz au crescut in acelasi ritm, in paralel cu actul de abuz propriu zis. Dupa cum mi-au clarificat avocatii mei, dupa tiparul canadian mama este privita apriori ca fiind o mincinoasa si supra-protectoare fara motiv si in cazul in care aceasta raporteaza autoritatilor abuzul tatalui contra copilului, accesul acesteia la copil va fi redus la minim pentru ca nu cumva tatal sa se simta discriminat si nedreptatit. Unde se regaseste interesul copilului in toata aceasta poveste? Nicaieri! Cum se simte copilul a acest context? Nu intereseaza autoritatile atata vreme cat copilul nu este indeajuns de mare sa povesteasca intamplarile lui in mass-media.

Faptul ca deasemenea tatal si-a crescut in neglijenta si abuz primul sau copil, Emmanuel, in prezent de varsta adulta, nu este considerata de autoritatile canadiene un tipar de scenariu fabricat de tata si un indiciu de comportament probabil al sau cu cel de al doilea copil, Anthony. Personal am fost martora faptului ca Emmanuel era hranit mai mult decat rudimentar, nedispunand in opinia mea decat de mijloace super modeste de trai. Ca urmare a neglijentei paterne, pe vremea cand Emmanuel era inca minor, a fost prins furand si vandalizand magazine. Tatal sau a gasit oportun sa-l corecteze trimitandu-l la munca dar confiscandu-i banii munciti cinstit. Eu inca nu aveam copiii, dar ma durea sufletul vazand tanarul adolescent Emmanuel fara cele necesare dezvoltarii unui tanar de varsta lui si in imposibilitatea de a primi caldura materna, caci mama sa fusese treptat eliminata de catre Maximo din viata lui Emmanuel pe cand acesta era inca copil. Cand a implinit varsta de 18 ani, deci nu mai putea fi cautat cu politia, Emmanuel a fugit de acasa de scarba si revolta pentru comportamentul tatalui sau, necomunicand cu el pentru mai mult de un an. Nici acest detaliu elocvent nu a fost un indiciu pentru autoritatile canadiene al unei capacitati parentale dubitabile ale tatalui.

Trebuie sa subliniez din nou ca eu am decis sa am acest copil pentru ca sa creasca fericit si sa-i ofer tot ce are nevoie. Nu i-am dat viata ca sa fie un instrument al politicii

canadiene de nediscriminare a tatilor, in special daca fac parte din minoritatile de culoare ca Maximo. Incercarile mele de a dovedi nedreptatile pe care le induram si eu si copilul au fost din start sortite esecului in Canada, deoarece cazul meu nu se potrivea cu tiparele lor ce definesc notiunea de « dreptate ».

Tot acest context creat de Maximo in viata copilului fac ca acesta sa priveasca vizitele la tatal sau un supliciu. Tanguirea lui ca sa fie scutit de supliciu incep din momentul in care realizeaza ca vom pleca in urmatoarea vizita pe traseul Toronto – Montreal, la capatul careia va petrece zile lungi fara sfirsit la cheremul tatalui sau. Anthony povesteste cu lux de amanunte persoanelor in care are incredere intamplarile terifiante traite alaturi de tatal sau. El descrie familiei, profesoarelor de la scoala cat si prietenilor sai, relele tratamente care ii sunt aplicate de tatal sau. Insa, in prezenta strainilor Anthony se blocheaza si devine suspicios in a povesti totul, crezand ca strainii ii vor povesti lui “Papa Maximo” ca a divulgat secretele pe care acesta i-a ordonat sa le tina sub tacere.

De la un acces supervizat saptamanal al tatalui de cateva ore, autoritatile judecatoresti canadiene trec cu nonsalanta la o perioada de acces alternativ saptamanal intre mine si tata, schimbare care il bruscheaza emotional pe copil, care se simte disperat si abandonat, fara putinta de a comunica cu mama sa in timpul saptamanii petrecute cu tatal sau. Desi isi roaga fierbinte tatal sa ii permita sa vorbeasca la telefon cu mama sa, acesta il refuza spunandu-i ca trebuie sa-si uite mama, caci aceasta nu il mai iubeste, dovada fiind ca mama are un alt copil mic, sora lui Anthony cu un alt tata. Anthony este devastat atat de izolarea de mama cat si de cruzimea abuzului psihic la care este supus de tata. Incepe sa devina din ce in ce mai agresiv cu copii de varsta lui. Uneori are porniri de a-si face rau lui insusi si afirma ca isi doreste mai bine sa moara decat sa mai mearga la «Papa ».

Desi incerc sa il incurajez pe Anthony la fiecare scena de disperare, imi dau seama ca mijloacele mele legale de a gasi dreptate pentru el au fost epuizate in Canada.

Durerea de a-si vedea propriul copil abuzat este mai mare decat orice parinte poate indura. Cand abuzul vine din partea a cuiva cunoscut doare si mai mult. Vazandu-mi copilul traumatizat iar eu in imposibilitatea de a-l ajuta a fost cea mai urata experienta a vietii mele. Eu aveam in proprietate o casa frumoasa cu gradina, o cariera de succes, patru ani de studii dificile incheiate cu diploma de masterat dar totul palea si isi pierdea orice semnificatie caci copilul meu iubit nu era bine. Zambetul lui frumos se stersese cu totul de pe fata lui si doar o jale continua o inlocuise. Nu puteam sa-l ajut in nici un fel. Nu puteam decat sa-i fi intors spatele si sa sper ca va supravietui in toata aceasta trauma si va ajunge viu la 18 ani. O saptamana era lasat prada abuzului patern iar saptamana urmatoare era cu mine si nu puteam decat sa-i ingrijesc rudimentar sufletelul desirat si sa-l pacalesc ca totul va fi bine, desi stiam ca nu mai exista nici o cale de a regasi justitia pentru noi in acea tara. Gandindu-ma bine la consecintele actului meu de refuz al acceptarii unei hotarari judecatoresti in juste, mi-am dat seama ca nu as putea niciodata sa ma impac cu vina de a-mi fi abandonat copilul in ghiarele abuzului. Am luat decizia sa fug cu copilul in tara mea de origine, Romania, unde auzisem ca statutul de mama este respectat iar copilul nu este incredintat in nici un caz unui parinte care-l abuzeaza.

Aici in Romania insa m-am izbit de un alt sindrom, acela al fricii autoritatilor romane de a obiecta si a invalida o hotarare judecatoreasca luata de o tara puternic economica ca si Canada cu care Romania are stranse legaturi politice si economice. Desi aveau toate motivele sa o faca. Din nou, in loc de a conta interesul copilului de a fi protejat de abuz, deciziile judecatoresti sunt luate pe considerente politice.

Procesul desfasurat in Romania la Tribunalul Bucuresti a fost presarat cu nereguli si inadvertente:

- Pentru inceput cererea de chemare in judecata este trimisa la o adresa falsa. Eu locuiam in str Poenari, nr 1, apt 65 iar cererea este trimisa la apt 66 si introdusa in casuta postala a vecinilor mei care erau plecati in vacanta. Primesc cererea de

chemare in judecata la intoarcerea acestora din vacanta, cu cateva zile inainte de termenul de judecata. Am practicat o zi ca sa schitez intampinarea si sa depun toate probele traduse in termenul cerut de lege, ceea ce este ridicol de scurt, imposibil de realizat. Intampinarea depusa este doar rudimentara, ce a putut fi facut intr-un termen super scurt, iar probele aproape lipsesc caci nu au putut fi traduse intr-un timp asa de scurt. Judecatoarea da un alt termen pentru pregatirea apararii. Intre timp avocatul meu intra in spital imbolnavindu-se grav si reziliind unilateral contractul de asistenta juridica. Din nou, cu o zi inainte de a doua infatisare reusesc sa gasesc un alt avocat dispus sa ma apere. Desi nu a fost vina mea ca primul meu avocat s-a imbolnavit si a incetat sa ma reprezinte, judecatoarea nu amana cauza pentru a ii permite celui de-al doilea avocat sa se pregateasca si deci ii cere sa ia cuvantul pe probe nepregatit corespunzator. Acesta cere aprobarea a sapte probe suplimentare dintre care doar una este incuvintata de judecatoare si anume audierea minorului. Aceasta considera ca este esential sa fie luata depozitia minorului, desi acesta are doar 5 ani iar un copil de aceasta varsta adesea poate fi incoerent, inconsecvent sau pur si simplu refuza sa comunice. Restul de probe, desi necesare pentru identificarea adevarului in cauza supusa judecati, sunt refuzate sub motivul ca nu au fost depuse cu intampinarea. Judecatoarea nu da dovada de nici o intelegere ca cererea de chemare in judecata a fost trimisa la o alta adresa, nici ca primul meu avocat nu ma mai reprezinta fiind grav bolnav. Deasemenea nu o deranjeaza nici faptul ca Baroul Bucuresti, in calitate de reclamant in proces nu are calitate procesuala conform legii. In loc sa respinga actiunea cum ar fi fost normal, ca sa fie reintrodusa corect de Ministerul Justitiei, care conform legii are calitate procesuala in aceste cauze, judecatoarea modifica reclamantul in procesul deja deschis pe rol. In loc de "Baroul Bucuresti" aceasta pur si simplu modifica reclamantul cu numele lui "Maximo Rafael Sierra Munoz".

- La aceeasi infatisare din 5.12.2014, avocatul meu cere conform a ceea ce legea recomanda explorarea posibilitatii de mediere intre parti in acelasi spirit de a se urmarii interesul superior al copilului. Judecatoarea refuza imediat ca si cum deja are in minte veridictul si nu are nevoie de nici o deviere de la acesta.
- Judecatoarea intervieveaza la Tribunal copilul vreme de peste o ora si jumătate, timp neobisnuit de mare pentru un copil de 5 ani. Interviuul nu se desfasoara cum recomanda legea intr-o mica sala de consultatii pentru a nu re-traumatiza copilul cu atmosfera impunatoare dar usor infricosatoare a unei sali de judecata. Anthony este intervievat chiar in sala de judecata din care este evacuat publicul, ramanand doar in prezenta judecatoarei, procuroarei, grefierei si psihologului desemnat de Tribunal, Dr. Nicoleta Corlan. Aceasta, ca si toti ceilalti specialisti consultati in dosar, observa fara dubiu trauma copilului si detaliaza concluziile sale legate de abuzul exercitat de tata asupra copilului. Desi Dr. Nicoleta Corlan a fost desemnata chiar de judecatoare sa analizeze rationamentul si comportamentul copilului in cadrul interviului, judecatoarei insa nu ii convine continutul raportului sau si inexplicabil decide sa nu ia in seama concluziile acesteia. Asadar, de ce un judecator ar cere parerea unui psiholog pentru ca apoi sa decarteze orice opinie sau recomandare profesionala a sa si sa decida contrariul a ce a fost concluzionat? Intrebarea este retorica iar raspunsul este evident subinteles. Desi Romania are o puternica autoritate anticoruptie numita DNA, inca vedem magistrati care emit decizii motivate de altceva decat setea de justitie.
- Desi sufera de atentie deficitara (ADHD), din dorinta fierbinte de a fi ajutat si protejat contra lui "Papa", Anthony se depaseste pe sine si reuseste sa se concentreze si sa descrie cu lux de amanunte toate intamplari elocvente legate de abuzul suferit alaturi de acesta. Impresionata de tragedia traita de micut, procuroarea insasi cere urgent respingerea cererii de inapoiere in Canada.

Aceasta recomanda eventual o evaluare psihologica judiciara a copilului cat si consilierea psihologica a copilului pentru al ajuta pe acesta sa-si depaseasca traumele. Judecatoarea insa are alt plan, iar decizia sa este luata chiar inainte de inceperea procesului, tot ce-i trebuie este o minima justificare pentru hotararea pe care o va emite. Aceasta respinge recomandarile procuroarei, ea nu mai are nevoie de alti specialisti care sa confirme abuzul exercitat de tata asupra copilului. Judecatoarea respinge cererea procuroarei de evaluare psihologica judiciara cat si consilierea psihologica a copilului.

- In acest context avocatul meu, Adrian Amuza, ii ofera judecatoarei un raport de evaluare psihologica extra-judiciara deja elaborat, acela a Psihologului Alina Bigan. In acelasi spirit de injustitie, judecatoarea respinge evaluarea extra-judiciara si nu admite proba.
- Deasemenea judecatoarea alege sa nu ia in seama certificatul medical emis de Dr. psihiatru Gheorghe Ramona, ce l-a tratat pe Anthony de stress post-traumatic si care re-confirma abuzul suferit de copil din partea tatalui.

Nici Directia de Asistenta Sociala si Protectia Copilului (DGASPC) din cadrul sectorului 3 nu a dat dovada de mai multa coloana vertebrala si desi a fost sesizata sa intervina si sa protejeze copilul de abuzul patern semnalat a declarat ca nu are nici o competenta in acest caz. Referitor la o eventuala decadere din drepturi a tatalui, in ciuda tuturor dovezilor oferite, aceasta precizeaza ca inca nu exista motive temeinice pentru aceasta, nespunand insa ce le lipseste pentru a lua atitudine.

O astfel de hotarare a Tribunalului Bucuresti deschide poarta unei potentiale situatii dramatice ale acestei istorii in care Anthony sa fie smuls din sanul familiei lui de catre un zelos executor judecatoresc si retrimis catre locul de tortura de care este ingrozit, la cheremul tatalui sau, dar de data aceasta fara posibilitatea de a-si mai vedea mama pana la 18 ani. Dupa cum se stie Canada nu vede astfel de cazuri ca o vina a sistemului care a permis ca un copil nevinovat sa fie abuzat, ci priveste astfel de cazuri ca un

antecedent de revolta al unei mame impotriva tiparului prestabilit care da dreptul tatalui ca indiferent de context sa aiba acces cel putin egal la timpul copilului. Astfel legea canadiana pedepseste cu pana la 10 ani de inchisoare o mama care de fapt fuge sa isi salveze copilul de abuz. In acest fel, abuzatorul poate dispune nestingherit de victima sa ramasa fara nici un fel de aparare.

Pentru judecatoarea Tribunalului Bucuresti nu a contat nici faptul ca orice hotarare judecatoreasca negativa a sa ar afecta deasemenea dramatic soarta unui al doilea copil, Alexa, o fetita fericita de 3 ani in ochii careia nu se vede inca nici o umbra, caci ea nu a cunoscut fata hidoasa a abuzului patern. Alexa este fructul relatiei mele cu Alejandro, omul care practic la crescut pe Anthony din fasa si i-a oferit iubirea neconditionala necesara dezvoltarii oricarui copil, stargandu-i baiatului lacrimile amare de necaz cand venea batut de la "Papa Maximo". Pentru Alexa, in inocenta varstei ei, totul pe lume este luminos si armonios, nestiind ca in orice clipa ar putea sa ramana orfana, fara mama care ar putea fi aruncata ani grei in inchisoare pentru vina de a nu-i abandona fratele in ghiarele abuzului unui om fara suflet, nedemn sa i se spuna "tata". In timpul de aproape un an si jumătate de cand suntem in Romania, Anthony s-a integrat perfect in cultura romaneasca, vorbeste fluent romana, a frecventat cursurile unei gradinite, frecventeaza cursuri private sportive si de cultura generala in Bucuresti, pe scurt isi traieste viata alaturi de prieteni nedespartiti si de familia sa iubita ce include mama, sora, bunici, unchi, matusi, veri. Anthony a urmat cu succes un tratament medical pentru sechelele psihice ramase ca urmare a abuzului provocat in Canada de catre tata, comportamentul sau actual fiind mult imbunatatit din punct de vedere social si de relationare cu ceilalti copii, performantele sale scolare neintarziind sa apara. Nevoia profunda a lui Anthony de stabilitate si continuitate in sanul familiei materne in care s-a nascut si dezvoltat pana in prezent este satisfacuta ceea ce ii permite sa priveasca cu speranta viitorul. Deseori el face remarca ca acum nu mai trebuie sa ne fie frica, ca am scapat de "Papa", ca acum se poate bucura de viata si de copilaria lui,

neștiind însă șarmanul ca viitorul lui în România este încă incert. Din păcate, prezenta episodică a lui "Papa" în scurtă viață de numai 5 ani a lui Anthony, a lăsat rani adânci în sufletul acestuia. Anthony are nevoie de blândete și dragoste ca să ierte pe cineva și să permită să i se facă rău. El nu știe cine este de vină pentru că era smuls cu forță și silit să intre în mașina lui "Papa". Anthony, ca orice copil are încredere că adulții îl vor proteja, că poliția este bună și îl va apăra de cei care îi fac rău. Ce s-ar întâmpla cu psihicul labil al acestui copil dacă un oficial ar încerca să-l smulgă din nou, să-l ia cu forță să-l bage într-un avion spre destinația Montreal unde toate cosmarurile lui devin realitate? Stresul asociat cu o posibilă lășitate a autorităților române de a nu-l proteja de abuzuri și umbrește fericirea în noul nostru cămin în care avem deja rădăcini profunde.

Ca orice copil, Anthony are dreptul la securitate emoțională, liberă de frică și abuz. Este nevoie să realizăm că un copil nu trebuie tratat ca un instrument politic de prietenie și cooperare între popoare, de tipul trimite-ți voi (România) copilul și noi (Canada) vă dăm avantaje economice. Chiar dacă Canada este un stat bogat care poate cumpăra soarta unui copil, România are obligația de a își proteja cetățenii, ori Anthony este cetățean român și în sens extins cetățean al Uniunii Europene și va cere ajutorul.

Excelența voastră, înțeleg să justific prezentul demers către instituția prezidențială cu referire la următorul:

TEMEI LEGAL

Constituția României

ARTICOLUL 80

Rolul Președintelui

(2) Președintele României veghează la **respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice**. În acest scop, **Președintele exercită funcția de mediere** între puterile statului, **precum și între stat și societate**.

ARTICOLUL 19

Extrădarea și expulzarea

(1) Cetățeanul român nu poate fi extrădat sau expulzat din România.

(2) Prin derogare de la prevederile alineatului (1), cetățenii români pot fi extrădați în baza convențiilor internaționale la care România este parte, **în condițiile legii** și pe bază de reciprocitate.

(3) Cetățenii străini și apatrizii pot fi extrădați numai în baza unei convenții internaționale sau în condiții de reciprocitate.

(4) Expulzarea sau extrădarea se hotărăște de justiție.

ARTICOLUL 21

Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.

ARTICOLUL 22

Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică

(1) Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.

(2) Nimeni nu poate fi supus torturii și nici unui fel de pedeapsă sau de tratament inuman ori degradant.

(3) Pedeapsa cu moartea este interzisă.

ARTICOLUL 23

Libertatea individuală

(1) Libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile.

(2) Percheziționarea, reținerea sau **arestarea unei persoane sunt permise numai în cazurile și cu procedura prevăzute de lege.**

ARTICOLUL 24

Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

ARTICOLUL 25

Libera circulație

(1) **Dreptul la liberă circulație, în țară și în străinătate, este garantat.** Legea stabilește condițiile exercitării acestui drept.

(2) **Fiecărui cetățean îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a emigra, precum și de a reveni în țară.**

ARTICOLUL 26

Viața intimă, familială și privată

(1) Autoritățile publice respectă și ocrotesc viața intimă, familială și privată.

ARTICOLUL 29

Libertatea conștiinței

(6) Părinții sau tutorii au dreptul de a asigura, potrivit propriilor convingeri, educația copiilor minori a căror răspundere le revine.

Excelenta voastra, nu aveam cunostinte juridice pentru a lua decizii cu respectarea riguroasa a legii.

Eram femeie si mama traumatizata fizic si emotional in momentele in care am ales sa ma intorc cu copiii mei in casa parinteasca din Bucuresti.

A fost un gest disperat fiind intr-o situatie deosebit de grea.

Am simtit nevoia sa ma intorc in tara mea deoarece stiam ca voi fi ocrotita tocmai de catre autoritatile de stat.

In Canada am incercat timp de 2 ani de zile sa imi ocrotesc copilul si am asteptat deciziile judiciare care sa il ocroteasca pe copilul meu. Am vazut ca eram tratata ca o paria de catre autoritati, eram violentata fizic si psihic de catre tatal copilului meu.

De aceea am decis sa ma intorc acasa.

Va rog sa imi acordati atentia dumneavoastra si sprijinul necesar pentru a mi se asigura garantia drepturilor constitutionale garantate prin normele constitutionale mai sus aratate.

Cu deplin respect,

Nedelcu Ana Maria,

prin av. Maria Vasii